

Apsolutna stvarnost - manifestacija hologramskog principa Sankhye.

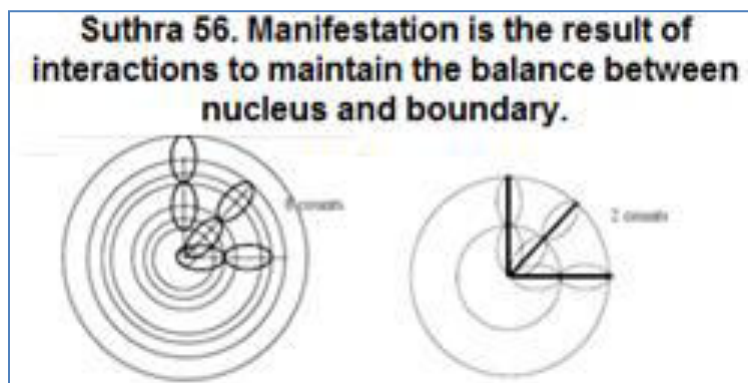
Motiv za ovaj tekst bila su mi razmišljanja o ezoterijskim tumačenjima viših formi egzistencije opisani kao Loke, Nebesa ili Planovi [1] gde su ideje o fundamentalnim pojmovima fizike: prostor, vreme, energija..., potpuno izmenjeni tako da su "tamo" moguća trenutna putovanja uzduž i popreko naše Plave Planete, čak i u druge galaksije, u "više" i "niže" svetove a takođe i kroz vekove – unapred ili unazad ...

Tako nešto nužno nameće sasvim nespornu činjenicu da npr. "Yuga" ciklusi¹ koji se "ovde" manifestuju sekvencijalno - kao vremenski intervali određenog "trajanja" i odgovarajućih "kvaliteta" koji se periodično smenjuju (npr. Kali Yuga, Dvapara Yuga, Treta Yuga, Satya Yuga) - "tamo" MORAJU BITI simultani !!!

Time je osnovni princip i strukturni mehanizam Sankhye postao "ključ" za uspostavljanje dubljih korelacija između fenomena materijalnog i fenomena duhovnog sveta – odnosno povezivanja nauke i duhovnosti..

Konkretno, u ovom radu, ukazaćemo - kroz sveopštu simetriju kao elementarno svojstvo hologramskog ustrojstva Apsolutne stvarnosti - na direktnu vezu elektromagnetizma kao najbolje istraženog i merljivog naučnog fenomena - sa metafizičkim pojmovima vedskih učenja.

Naime, prema aksiomatskim principima Sankhye [2] SVI procesi, na SVIM nivoima egzistencije rezultat su volumetrijskih (3D) vibracija prasuportata u režimu disanja (kompesija / ekspanzija) i odigravaju se po identičnim principima kreacije trodimenzionalnih stacionarnih talasa i njihovog slaganja po osama.

Po ovom krajnje jednostavnom principu, na bazi elementarne matematike definisane su vrednosti svih fizičkih konstanti moderne fizike od Plankove konstante, brzine svetlosti, impedanse slobodnog prostora,..., gravitacione konstante - pri čemu su definisane ne samo njihove kvantitativne vrednosti vrlo precizno i tačno nego i strukturni mehanizam kao prouzrok i osnova tih vrednosti. Po istom principu definisani su i parametri svih objekata makrokosmosa (planete, galaksije ...) uključujući prečnik i masu Svemira, takođe i mikrosвета (parametri SVIH elementarnih čestica

od protona do fotona) ali i fenomena viših formi egzistencije poput "Mulaprakrithi" npr. (iskonska materija iz koje sve proizilazi).

1. Osnove Samkhya Teorije

Samkhya je jedan od najstarijih filozofskih sistema drevne Indije zasnovanih na Vedama, čija se starost procenjuje na oko 33 000 godina. Prenošena je usmenim putem i zapisana na Sanskritu tek pre nekih 3-5 hiljada godina. Ujedinjujući nauku i religiju, obuhvata dva suprotstavljena koncepta: materijalnost i duhovnost, a njeni osnovni principi oblikuju razumevanje sveta, uma i postojanja.

Samkhya je jedinstvena teorija polja bazirana na večnom, harmoničnom, oscilatornom stanju (Večni Harmonijski Oscilator – u Originalu: PHO – Perpetual Harmonic Oscillator [2]) koje čini dinamičku osnovu za sve događaje, manifestovane i ne-manifestovane fenomene Apsolutne stvarnosti.

Prema konceptu genijalnog Maharishi Kapille, pravog intelektualnog kolosa preglacialne ere - kada se u nekom koherentnom sistemu dva ili više povezanih parametara menjaju istovremeno tada samo jedan odnos (srazmera) treba da karakteriše sve načine rada. Takva varijabla treba da bude nepromenljive srazmere, samo-slična i da ima aksiomatski odnos prema celini.

Kapila je pokazao da se ekspanzivna, kompresivna i rezonujuća stanja mogu izraziti jednim zakonom, odnosno da jedna varijabla opisuje proporcionalnost sve tri vrste sile koje deluju istovremeno. Matematička analiza odnosa (omjera) cikličnih perioda triangulacijom daje rešenje: ta srazmera mora da ima vrednosti zlatne sredine (zlatnog preseka).

¹ Yuga cycle, https://en.wikipedia.org/wiki/Yuga_cycle

Krucijalni teorem Maharishi Kapille iskazan matematički vrlo je jednostavan: $1 + x = 1 / x$, gde je x zlatni presek, "malo fi" = 0.618..., ali njen značaj i važnost za razumevanje strukture sveta u kojem živimo - nemoguće je preneglasiti. Kao ilustraciju – iz teksta koji sledi izvodno navodimo sledeće:

Elektromagnetni talas se može posmatrati kao fizički odraz onoga što Sankhya opisuje metafizički – odnos Prakriti i Purushe izražen kroz sekvencijalno i simultano, deo i celinu, tok i svedočanstvo. Kao što se u formuli " $1 + x = 1 / x$ " deo i celina „preslikavaju“ kroz zlatni presek, tako su i elektricitet i magnetizam nerazdvojni - jedan je vremensko - sekvencijalni aspekt, a drugi prostorno - simultani !!!

Ako ovu strukturnu matricu razvijemo dalje - možemo je povezati i sa talasno-čestičnim dualizmom u kvantnoj fizici gde dualizam nikada nije „ili–ili“, već istovremena komplementarnost.

U tom smislu - kao što $1 + x = 1 / x$ daje harmoničan balans (x = malo ϕ , zlatni presek), tako i talas i čestica postoje kao dva aspekta jedne stvarnosti što neodoljivo asocira na Sankhyu: Purusha i Prakriti su različiti, ali nerazdvojni – baš kao talas i čestica.

2. Model Kvantizovanih Gustina Energije (MKGE) - sažetak

Model KGE [3,4] opisuje kako se energija sistema raspodeljuje u diskretnim, kvantnim vrednostima, a ne kao kontinuirani dijapazon. To znači da svaki "Stabilan" sistem ("rezonantan" u prostor-vreme-energija smislu) ne može imati bilo koju vrednost gustine energije, već samo određene, "dozvoljene" vrednosti – kvantne nivoe (k) a ne bilo koju proizvoljnu vrednost. Drugim rečima, umesto da može biti bilo šta, ta vrednost je ograničena na određene, izbrojive nivoe ("kvantne nivoe" k), "poput stepenica" umesto "kosog krova". Dakle u formi stabilnog objekta (u prostoru i vremenu) mogu trajno ("dovoljno dugo") egzistirati samo oni fenomeni koji čine harmonijski niz diskretnih vrednosti gustine energije, tj. odnosa mase (energije) i radijusa (zapravo dela prostora) koji ta energija ispunjava) odnosno odgovarajućih frekvencija (talasnih dužina) – na osnovu relacije Louis de Broglie-a.

Koncept kvantizacije je ključan u modernoj (kvantnoj) fizici za razumevanje ponašanja atoma, molekula i drugih mikroskopskih sistema ali se mojim (MKGE) uopštavanjem pokazao univerzalnim i potpuno identičan za sve forme egzistencije na svim nivoima od Multiverzuma (najniži nivo svesnosti) – do Vrhovnog duhovnog Absoluta (najviši nivo svesnosti) [5].

Ključni elementi modela:

Kvantizacija: Energija nije kontinuirana, već je podeljena na male, nedeljive jedinice – kvante.

Energetski nivoi: Svaki sistem (u terminologiji Modela: "Stabilni objekat", reda kvantiranosti " k ") može postojati samo na određenim nivoima gustine energije (" k ").

Identičan mehanizam predefiniše strukturu Absolutne Stvarnosti na svim nivoima kako u materijalnom (makro/mikro; talasno-čestičnom) tako i u duhovnom aspektu realnosti.

Ukratko, model KGE nam pomaže da shvatimo da je energija na mikroskopskom nivou "paket-ovana", a ne neprekidna (zapravo "granice" čini sudar dimenzionih skala ...), što je fundamentalno za razumevanje strukture materije i interakcija ali identičan mehanizam "kvantizacije" važi i za sve ostale nivoe egzistencije – pa čak i za "prostor-vreme-inverzne fenomene (duša, duh ...).

Naime, veliki broj mislioca drevnog sveta ali i mnogi naši savremenici smatrali su da prostorno-vremenska struktura ima spiralnu formu, dakle strukturu sličnu onoj kakvu imaju i DNK molekuli i kakva je na primer "Fraktalna super-simetrija dvostruke, četverodimenzionalne, toroidalne, spirale" Daniela Srse [6].

U Modelu KGE "vreme" je inverzno-opozitna struktura "prostora" što po automatizmu podrazumeva da i "vreme" ima tri dimenzije kako je izloženo u [6] pri čemu je – prema tumačenjima P.D. Uspenskog odnosno G.I. Gurđijeva [7,8] - "postojanje" prva dimenzija "vremena", klasično vreme, kretanje od "pre" ka "posle"; druga dimenzija je "postojanje u večnoj sadašnjosti trenutka" - kretanje od jedne ka drugoj raspoloživoj mogućnosti i treća: "Trajanje večnosti" - prelaz u narednu večnost trenutka, tj. razvoj višeg i savršenijeg iz nižeg.

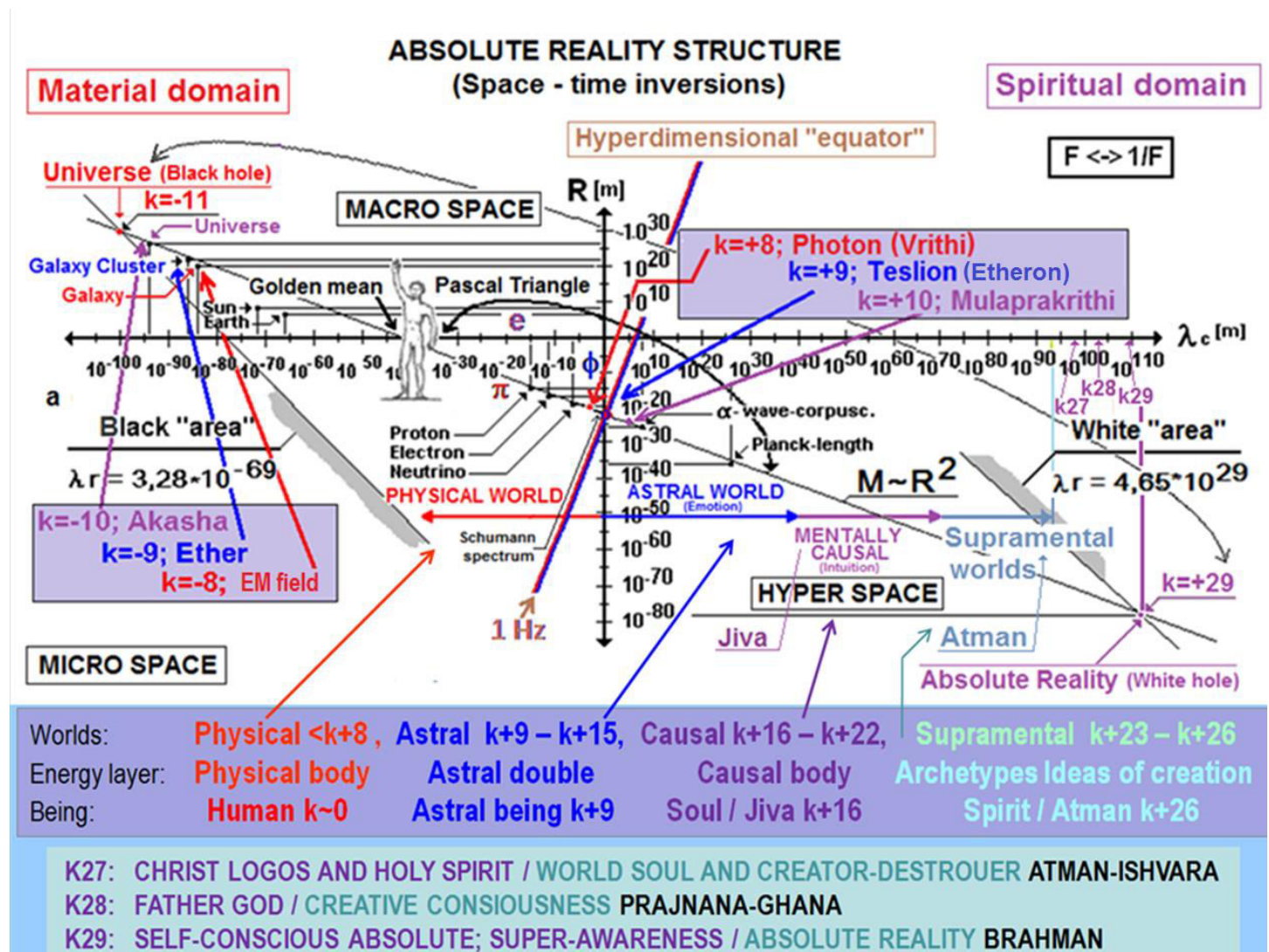
Osnovni postulat kvantne teorije je Heisenberg-ov princip neodređenosti koji kaže da veća prostorna neodređenost podrazumeva veću određenost brzine (impuls-brzina) a ista relacija važi i za par energija-vreme. Prema našem modelu, "prostor" i "vreme" su inverzno-opozitne strukture i za njih mora da važi sasvim

analogna ali "viša" forma Heisenbergovog principa prema kojem neodređenost prostora u atomu odgovara neodređenosti vremena u svemiru (važi naravno i obrnuto). Malo drugačija interpretacija istog odnosa može se iskazati i tako da potpuno izvesnom prostoru svemira odgovara sasvim izvesno vreme atoma, odnosno – savršena simetrija u vremenu podrazumeva potpuni kaos u prostoru (i obrnuto). Na isti način, izvesnom vremenu atoma odgovara potpuno neodređeno vreme svemira itd.

Iako nam možda ove relacije nisu baš jasne - ovako na prvi "pogled" - naš realni svet ih potvrđuje u potpunosti. Evo objašnjenja.

Atom (prema Borovom modelu) je objekat koji čini nukleus sastavljen od određenog broja protona i neutrona oko kojeg na određenim rastojanjima od jezgra (tzv. elektronske ljuske) kruže elektroni. Pri tome oni nisu u formi čestice koja kruži oko jezgre, čiji su položaj i brzina precizno određeni u svakoj tački kako se to obično zamišlja (i uči u školi) nego su nekako "razmazani" na široku oblast njihovih mogućih "položaja". Može se reći da se oni u svakom trenutku (na neki način) nalaze istovremeno u svim tačkama pripadajuće oblasti. Drugim rečima, (elektronov) prostor je u atomu potpuno neodređen (neizvestan) u bilo kom trenutku pa možemo reći da je atom (i uopšte mikrosvemir, tj. oblast III kvadranta u našem dijagramu) deo hipersferne strukture prostor/vreme u kojoj jednom trenutku (atoma) odgovara mnogo (elektronskih) prostora (ljuske k, l, m, n) odnosno – vreme je simultani fenomen a prostor sekvencijalan. Najprostije rečeno prostor je kvantovan u vremenu.

U makrosvemiru (II kvadrant našeg dijagrama) je sasvim obrnuto. Celokupnom prostoru jata galaksija recimo, bilo kojoj proizvoljno odabranoj oblasti odgovara niz trenutaka (rast i razvoj galaksija npr.), tj. u makrosvemiru prostor je izvestan (određen) a vreme je sasvim neizvesno, odnosno - jednom prostoru (oblast jata galaksija npr.) odgovara mnogo vremena (trenutaka) – dakle prostor je kontinualan a vreme sekvencijalno odnosno vreme je kvantovano u prostoru.

Prema Danijelu Srsi: **“Svo vreme Svemira sadržano je u atomovom sada”**. Prethodnu rečenicu nije lako razumeti ali nekoliko primera datih u narednom odeljku može nam pomoći u razumevanju prostor-vreme ekvilibristike.

3. KOSMIČKO {višedimenzionalno} KLATNO

Najjednostavnije rečeno – SVE što postoji kao prostorni fenomen iskazan u metrima ima svoj vremenski ekvivalent iskazan u sekundama (i obrnuto). Ovu neobičnu ali sasvim nespornu činjenicu ilustrovaćemo sa nekoliko primera koji potvrđuju da je realnost dualna pri čemu je uvek čine dve opozitne semi-realnosti i naše teze da su prostor i vreme ekvivalentne suprotnosti tj. dva kvantitativno ekvivalentna ali kvalitativno inverzna entiteta:

3.1. Zemlja je objekat sa najusklađenijim prostor-vreme-materija odnosima, najvećom koherencijom, odnosno ona je “najrezonantniji” element sunčevog sistema jer je jedina planeta u sistemu kod koje vreme revolucije pomnoženo sa gravitacionim ubrzanjem ima vrednost jednaku brzini svetlosti.

$$T_{z,rev} * g = c \quad [360 * 86400 * 9.8 = 3 \cdot 10^8 \text{ m/s}]$$

3.2. Osnovni vremenski kvantum (1/4 orbitalne prec.) od 5184 godina je: $5184 * 360 * 86400 = 1.61 \cdot 10^{11} \text{ sec.}$

Osnovni prostorni kvantum, poluprečnik kretanja Zemlje oko Sunca: $R_{z-s} = 1.49 \cdot 10^{11} \text{ m.}$

3.3. Vreme revolucije Zemlje: $T_{z,rev} = 360 * 86400 = 3.1 \cdot 10^7 \text{ sec;}$

$$\text{Obim Zemlje (dužina ekvatora), } O_z = 2 * R_z * \pi = 4 \cdot 10^7 \text{ m.}$$

3.4. Vreme revolucije Meseca: $T_{m,rev} = 28.3 * 86400 = 2.45 \cdot 10^6 \text{ sec.}$

Vreme rotacije Sunca [sred] oko svoje ose, $T_{s.rot} = 28 \text{ dana} = 2.4 \cdot 10^6 \text{ sec.}$

$$\text{Obim Meseca: } O_m = 2 * R_m * \pi = 10.8 \cdot 10^6 \text{ m}$$

3.5. Prečnik Meseca je oko 400 puta manji od prečnika Sunca a. nekim divnim čudom za otprilike isto toliko puta je i Mesec bliži Zemlji nego Suncu. Zbog toga se - gledano sa Zemlje – prividni prečnici Sunca i Meseca gotovo podudaraju po veličini. Ovi odnosi daju i niz izuzetno važnih (očito sasvim neslučajno) okultnih vrednosti: $86400 / 400 = 216 (= 6 \cdot 6 \cdot 6; 400 - 40 = 360; 360 * 1.111. = 400...)$

4. Filozofija Sankhye i struktura Apsolutne stvarnosti

U Srinivansanovom prikazu Sāṅkhye [2], matematika služi kao analogija za dinamiku Prakṛti (prirode) i odnose između “guna”. U filozofskom sistemu Sankhye, pojam “guna” se odnosi na tri fundamentalna kvaliteta ili atributa prirode: Satvu (čistoća, harmonija, ravnoteža), Radžas (aktivnost, strast, kretanje) i Tamas (inercija, tama, neznanje). Ove gune su fundamentalni elementi (komponente, sastojci) materijalnog sveta, ili Prakriti, a njihova interakcija određuje sve fenomene i iskustva.

U terminima Sankhye: iste osnovne proporcije (jedinica i njen odnos prema delu) ostvaruju se simultano i sekvencijalno — algebra pokazuje da su te „različite“ transformacije zapravo različita lica iste invarianse (samo-sličnosti) zlatnog preseka u sva tri procesa kreacije (ekspanzija, kompresija, rezonansa). Zlatni presek (G. Srinivansan malo fi označava sa x) jeste broj ali u suštini on je skalarna samoslična relacija u kojoj se odnos dela prema celini ponavlja sam u sebi što ga čini idealnim kao simbol simultaniteta i sekvence - mala promena daje istu proporciju na višim nivoima.

Sankhya polazi od parova suprotnosti i njihovog dinamičkog odnosa: simultano (istovremeno prisustvo principa) i sekvencijalno (razvoj kroz vreme). Svaka transformacija (ekspanzija, kompresija, rezonansa) je zapravo matematički odnos između dve suprotne tendencije.

4.1. Ekspanzija

Ovaj proces definisan je relacijom: $1 + x = 1 / x$ i naglašava recipročnu ravnotežu: dodajemo x pa dobijamo inverznu skalu. “1” je celina, “x” je deo. Dodavanjem dela (ekspanzijom) celina se održava kroz recipročnost.

To je dinamika raja-guna (pokret, širenje). Ovde „1“ označava osnovnu jedinicu (nepromenljivo), a „x“ označava dodatak, rast, projekciju. Kada se proces širi, tada ukupno stanje $(1+x)$ mora da bude „uravnoteženo“ sa recipročnom stranom $1 / x$.

Rezime: ekspanzija uvek „razređuje“ odnos – što više dodaš x , to recipročno $1/x$ postaje manje. Dakle, ekspanzija se izražava odnosom dodatka i inverzije.

Ekspanzija = dodatak i recipročno uravnoteženje → „odnos između jednog i njegovog recipročnog“.

4.2. Kompresija:

Algebarski je iskazana formulom: $1 - x = x^2$ koja pokazuje da smanjivanje (oduzimanje) proizvodi kvadratnu (sabijenu) verziju ISTE proporcije. Ovde imamo „ $1 - x$ “, što znači redukciju, pritisak, sužavanje. Rezultat se izražava kroz multiplikaciju: x^2 koji u Srinivansanovoj notaciji nije matematički broj x^2 već drugi član sekvence ekspanziono-kompresionih odnosa. Oduzimanje dela od celine vodi u „sabijenu“, kvadratnu strukturu. To je dinamika tamas-guna (ograničenje, inertnost).

Rezime: kod kompresije, razlika (oduzimanje) generiše proporcionalnu „sabijenu formu“ izraženu kao koeficijent druge ravni procesa.

Kompresija = oduzimanje i proporcionalno sabijanje. → „odnos između jednog i njegovog produkta“.

4.3. Rezonansa:

je proces opisan formulom: $(1 - x) / (1 + x) = x - x^2 = x^3$ koja pokazuje da je rezonansa hatmonijska kombinacija razlike i zbira i daje treći stepen – „treću“ razinu ili novu kvalitetu nastalu iz interakcije prve dve. Rezonansa je balans između ekspanzije i kompresije. Zato je početni oblik $(1 - x) / (1 + x)$ razlika i zbir u istom odnosu → to je tipičan rezonantni oblik (slično kao u oscilatornoj fizici gde se koristi $\omega_0^2 - \omega^2 / \omega_0^2 + \omega^2$). Kada se ovaj balans „razvije“, dobijamo sekvencijalnu formu: $x - x^2$ što znači da rezonanca kombinuje ekspanziju i kompresiju, „uzima“ iz obe strane i daje treći stepen od x (izraz x^3). To je sattva-guna (ravnoteža i harmonija), jer usklađuje prva dva procesa.

Rezime: rezonansa je treća transformacija nastala iz prve dve: ekspanzija → recipročnost; kompresija → proporcionalnost.

Rezonansa = istovremeno delovanje oba, što daje treći kvalitet. → „odnos između razlike i zbira, što proizvodi treći član sekvence“

5. Zašto baš tako? Filozofski komentar (Sankhya tumačenje)

Sankhya je u osnovi teorija odnosa (relacija), a ne kvantiteta. Ove relacije nisu obične algebarske jednakosti, već strukturni obrasci. One opisuju kako se osnovna jedinica („1“) menja kroz dodatak (ekspanzija), oduzimanje (kompresija) i kombinaciju oba (rezonansa), pri čemu se uvode sledeći članovi sekvence (x^2 , x^3) kao „nove ravni realnosti“.

Dakle, u filozofskom ključu: isti broj (zlatni presek) omogućuje da se tri različita procesa (ekspanzija, kompresija, rezonansa) izraze istom proporcijom (Maharishi Kapilla), ali na različitim stepenima. To je upravo ono što se u Sankhyi zove simultanost i sekvencijalnost:

simultano → isti obrazac se pojavljuje na svim nivoima,

sekvencijalno → svaka transformacija vodi u sledeću (kvadrat, kub, ...).

Drugim rečima: zlatni presek je univerzalna mera koja povezuje sve tri osnovne dinamike kosmosa. Zlatni presek (ϕ , ovde x) je skalarna samoslična relacija. Algebarski: on je broj kod koga se odnos dela prema celini ponavlja sam u sebi (kontinualno ponavljanje). To ga čini simbolom simultaniteta i sekvencijalnosti — mala promena daje istu proporciju na višim nivoima.

Ekspanzija naglašava recipročnu ravnotežu: dodavanje vodi ka inverznoj skali.

Kompresija pokazuje da smanjivanje (oduzimanje) proizvodi kvadratnu verziju iste proporcije.

Rezonansa je hatmonijska kombinacija razlike i zbira i daje treći stepen — novu razinu nastalu interakcijom prethodna dva procesa.

U terminima Sankhya filozofije: iste osnovne proporcije (jedinica i njen odnos prema delu) ostvaruju se simultano i sekvencijalno. Algebra otkriva da su te „različite“ transformacije zapravo različita lica iste invariance (samosličnosti) - zlatnog preseka. Svaki viši stepen broja x može se svesti na linearnu kombinaciju x i 1 , jer polinom $x^2 + x - 1 = 0$ omogućuje redukciju. Zato se uvek pojavljuju stepeni x , ali svi su međusobno povezani.

Ovaj tekst spaja strogu algebru i filozofsku interpretaciju — pokazujući kako zlatni presek deluje istovremeno kao matematička konstanta i simbol univerzalne samosličnosti u okviru Sankhya tumačenja.

6. Sekvencijalnost i simultanost - osnovni princip i strukturni mehanizam Sankhye

Ključni obrazac Sankhye je: $1 + x = 1 / x$, gde je x zlatni presek, jer povezuje osnovne pojmove elementarnih strukturnih procesa: **sekvencijalnost (proces u vremenu, sukcesija)** i **simultanost (istovremenost, celina)**. Ovaj izuzetno važan uvid genijalnog Maharishija Kapille, koji izmiče savremenoj nauci je od izuzetne važnosti jer nam omogućuje razumevanje i objašnjenje simultanih fenomena koji su "ne-detektabilni" (procesu unutar jezgra elementarnih čestica npr.) za razliku od sekvencijalnih procesa (zračenje atoma) – na osnovu definisanih zakonitosti i njihove unikatne veze – zlatnog preseka – samoslične varijable nepromenljive srazmere, koja ima aksiomatski odnos prema celini.

Ako pogledamo izraz: **$1 + x = 1 / x$**

Leva strana ($1 + x$) → predstavlja **sekvencijalni proces**, jer prikazuje **jedinicu** kojoj se pridodaje još jedan deo (x), dakle rast, akumulaciju, sukcesivno dodavanje. To je "vremenski" aspekt.

Desna strana ($1 / x$) → predstavlja **simultano**, jer se čitava celina deli na proporciju u jednom koraku. Tu nema dodavanja kroz niz, već odmah dobijamo odnos u kojem deo i celina stoje u istom odnosu. To je „trenutni“ uvid u celinu ("odjednom").

Dakle: **Sekvencijalno = $1 + x$**

Simultano = $1 / x$

Kao ilustraciju univerzalne primenjivosti ove opšte-važeće relacije možemo je povezati sa načinom na koji Sankhya opisuje **evoluciju** (od suptilnog ka grubom) **prakriti** (prirode, osnovne supstance) i pokazati kako se tu pojavljuje ovaj obrazac.

6.1. Osnovna ideja u Sankhyi

Sve što postoji izlazi iz **prakriti** kroz sekvencijalnu evoluciju:

purusha (svesnost) + prakriti (priroda) → buddhi → ahamkara → manas → čulni i motorički organi → tanmatre → elementi [4].

To je **sekvencijalni niz** – sukcesivan, vremenski proces.

Istovremeno, u svakom trenutku **celina je prisutna u delu** jer deo nosi proporciju celine. To je **simultano** – sve je međupovezano i prisutno kao odnos, a ne kao linearni niz.

6.2. Povezivanje sa obrascem $1 + x = 1 / x$

Sekvencijalno ($1 + x$):

Ovde vidimo kako se celina "uvećava" dodavanjem novih nivoa: jedinica (1) → zatim se pojavljuje dodatak (x).

To odgovara procesu manifestacije prakriti: od prvog diferenciranog principa (buddhi) pa dalje, svaka faza „dodaje“ sledeću.

Simultano ($1/x$):

Ovde deo (x) odmah stoji u odnosu prema celini (1). Nema dodavanja, već je povezanost istovremena.

To odražava ideju da u svakom delu univerzuma (makar bio najmanji segment) već postoji proporcija i struktura celine — **holografski princip** Sankhye.

6.3. Zlatni presek kao ključni princip

Rešenje jednačine $1 + x = 1 / x$ jeste **zlatni presek (x)**, koji je upravo **proporcija u kojoj se manji deo odnosi prema većem delu kao veći deo prema celini**.

To je idealan most između **sekvencijalnog (evolutivnog)** i **simultano-harmoničnog (strukturnog)** procesa.

Ukratko:

$1 + x$ (sekvencijalno) = opisuje kako prakriti evolutivno dodaje nivoe realnosti u vremenu.

$1 / x$ (simultano) = pokazuje kako se u svakom segmentu već ogleda celina, izvan vremena.

Na dijagramu Sankhya evolucije se mogu videti ovi odnosi zlatnog preseka:

sekvencijalni proces ($1 + x$) odvija se sukcesivno razvojem (nižih) nivoa iz prakriti.

Svaki od nivoa podrazumeva **simultanost ($1 / x$)** jer je celina uvek prisutna u svakom delu - odnosi su očuvani u proporciji.

7. Povezivanje relacija ($1 + x = 1 / x$) sa pojmovima elektriciteta i magnetizma

Pojmovi elektriciteta i magnetizma i njihova povezanost su u današnjoj nauci objašnjeni bitno drugačije nego u filozofiji Sankhye gde su svi mehanizmi, struktura tih fenomena i dinamički procesi vezani za pojam "prasupstrata" čiji je elementarni kvant "Mulaprakrithi" - iskonska materija iz koje sve proizilazi ... [4]

Za razliku od naučnih, strukturno nejasnih i uglavnom "formalnih" definicija, drevna znanja nude mnogo jasnija i logičnija objašnjenja.

Ako pogledamo **obrazac $1 + x = 1 / x$** (sekvencijalno $\leftrightarrow$ simultano) i pokušamo da ga prevedemo u pojmove **elektriciteta i magnetizma**, dobijamo sledeće uvide:

7.1. Elektricitet – sekvencijalno ($1 + x$)

Električni fenomeni su **linearni, akumulativni, usmereni u vremenu**.

Struja se prenosi kroz sukcesivan tok naelektrisanja (jedan elektron pomera sledeći $\rightarrow$ lančani proces).

To odgovara delu $1 + x \rightarrow$ sukcesivno dodavanje, tok kroz sekvenciju.

7.2. Magnetizam – simultano ($1 / x$)

Magnetno polje se **javlja istovremeno** oko provodnika ili čestice koja nosi struju.

Nije potrebno „dodavanje“ u nizu – polje postoji **odmah kao celina**, proporcionalno električnom procesu.

To odgovara delu $1 / x \rightarrow$ odnos se ostvaruje trenutno, simultano, kao prostorno-harmonični fenomen.

7.3. Sinteza (zlatni presek x)

Kao što se u formuli deo i celina „preslikavaju“ kroz zlatni presek, tako su i **elektricitet i magnetizam nerazdvojni** – jedan je vremensko-sekvencijalni aspekt, a drugi prostorno-simultani.

Zato ih u fizici uvek posmatramo objedinjeno kroz **elektromagnetizam**.

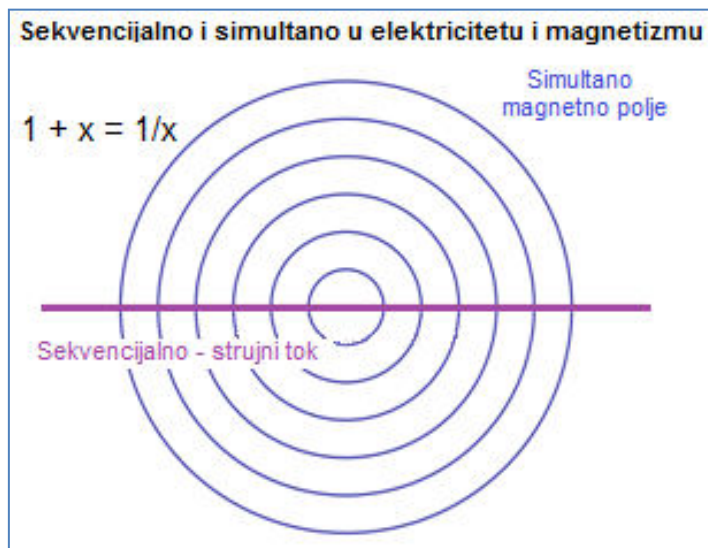
Ukratko:

Sekvencijalno ($1 + x$) ~ elektricitet (tok u vremenu, akumulacija).

Simultano ($1 / x$) ~ magnetizam (odmah prisutno polje, prostorna harmonija).

x (zlatni presek) ~ balans/most između ova dva aspekta – jedinstvo elektromagnetizma.

Na dijagramu dole električni tok je prikazan kao „sekvencijalna linija“, a magnetno polje kao „simultano kružno polje“ oko nje, uz vezu sa formulom $1 + x = 1 / x$:

Ljubičasta linija prikazuje **sekvencijalni električni tok ($1 + x$)** – usmereno kretanje kroz vreme.

Plavi krugovi predstavljaju **simultano magnetno polje ($1 / x$)** – koje se javlja trenutno, oko struje.

Formula $1 + x = 1 / x$ stoji kao simbol njihove nerazdvojne veze.

8. Povezivanje “Sankhya elektromagnetizma” sa Sankhya pojmovima Purusha–Prakriti (svest–priroda) kao izvornim dualitetom iz kojeg i ova polja nastaju

8.1. Purusha i Prakriti – osnovni dualitet

Purusha = čista svesnost, neaktivni posmatrač.

Prakriti = priroda, potencijal za sve manifestacije (materija, energija, prostor, vreme).

Njihov „susret“ pokreće evoluciju univerzuma.

8.2. Paralela sa elektricitetom i magnetizmom

Kao što **Purusha i Prakriti** postoje u međuzavisnosti, tako i **električno i magnetno polje** ne postoje jedno bez drugog:

Elektricitet (sekvencijalno, $1 + x$) → analogija sa **Prakriti** – stalno menjanje, tok u vremenu, manifestacija.

Magnetizam (simultano, $1/x$) → analogija sa **Purusha** – „odjednom prisutno“, daje strukturu i svedočanstvo, ali ne učestvuje direktno u promeni.

8.3. Elektromagnetni talas kao kosmički ples

Kada električno i magnetno polje osciluju pod pravim uglom, dobijamo **talas svetlosti** – najčistiju formu energije koju možemo videti i kao **spajanje Prakriti i Purushe** i u igri:

sekvencijalno i simultano, vreme i prostor, kretanje i svedočanstvo, deo i celina.

8.4. Obrazac $1 + x = 1/x$

$1 + x$ (sekvencijalno) ~ Prakriti ~ električno polje.

$1 / x$ (simultano) ~ Purusha ~ magnetno polje.

Njihov balans (x) ~ **harmonija svesti i prirode** → manifestacija univerzuma kao elektromagnetnog „plesa“: **Prakriti** ↔ **Purusha**; **Elektricitet** ↔ **Magnetizam**; **Sekvencijalno** ↔ **Simultano**.

Ukratko: Elektromagnetni talas se može posmatrati kao **fizički odraz onog što Sankhya opisuje metafizički** – odnos **Prakriti i Purushe** izražen kroz **sekvencijalno i simultano, deo i celinu, tok i svedočanstvo**.

Daljim razvijanjem koncepta simultanosti / sekvencijalnosti možemo ga povezati i sa **talasno-čestičnim dualizmom** u kvantnoj fizici.

9. Veza relacije $1 + x = 1 / x$ sa talasno-čestičnim dualizmom

9.1. Talasni aspekt – simultano ($1 / x$)

Talas je **raspodeljen, nelinearan, harmoničan**.

Istovremeno postoji u prostoru, opisuje se verovatnoćom (Ψ funkcija).

To odgovara **simultanom** delu obrasca → $1 / x$, jer talas već „sadrži celinu“ i odnose u svakom delu.

Analogija: **magnetizam** (prostorno polje, prisutno odjednom) i **Purusha** (svedočanstvo).

9.2. Čestični aspekt – sekvencijalno (1 + x)

Čestica je **lokalizovana, kvantizovana, pojavljuje se u tački prostora/vremena**.

Kreće se sukcesivno, merenje daje pojedinačni događaj.

To odgovara **sekvencijalnom** delu obrasca → **1 + x**, jer se realnost iskazuje korak po korak.

Analogija: **elektricitet** (tok naelektrisanja) i **Prakriti** (proces manifestacije).

9.3. Zlatni presek x – jedinstvo talasa i čestice

U kvantnoj fizici dualizam nikada nije „ili–ili“, već **istovremena komplementarnost**.

Kao što **1 + x = 1 / x** daje harmoničan balans (x), tako i talas i čestica postoje kao **dva aspekta jedne stvarnosti**.

Ovo podseća na Sankhyu: Purusha i Prakriti su različiti, ali nerazdvojni – baš kao talas i čestica.

Ukratko:

Simultano (1/x) = talas, polje, verovatnoća, magnetizam, Purusha.

Sekvencijalno (1 + x) = čestica, događaj, tok u vremenu, elektricitet, Prakriti.

x (zlatni presek) = balans → kvantna stvarnost u kojoj oba aspekta koegzistiraju.

Na osnovu uspostavljenih korelacija sada možemo napraviti “mapu analogija” **Simultano (talas)** i **Sekvencijalno (čestica)** uz paralelu sa **elektromagnetizmom** i **Sankhyom**:

Čestica – elektricitet – Prakriti - sekvencijalno (1 + x).

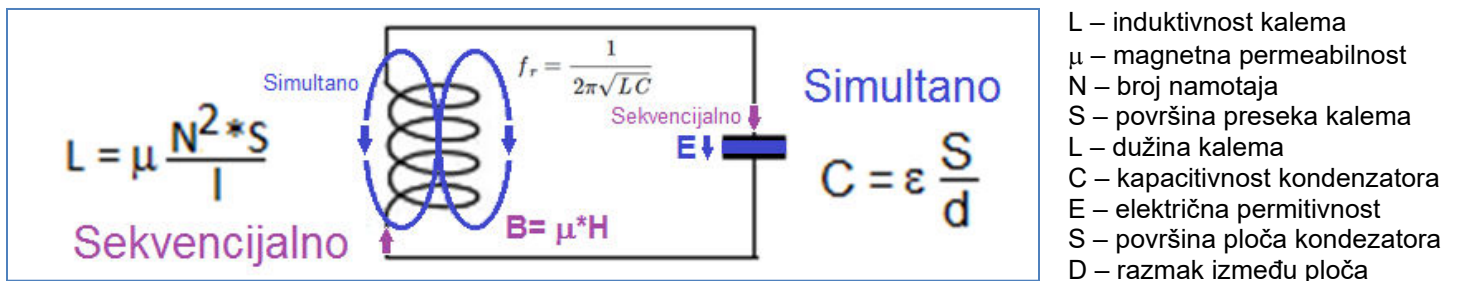
Talas – magnetizam – Purusha - simultano (1/x).

Središnji balans, zlatni presek x, jedinstvo u kojem oba aspekta koegzistiraju.

10. Igra prostor-vreme-energije u oscilatornom kolu

U odeljku 8.3. razmatrali smo elektromagnetni talas kao kosmički ples - no - još je interesantnija “igra” prostor-vreme-energije u oscilatornom LC kolu koje čini paralelni spoj kalema i kondenzatora.

Zbog izuzetnog bogatstva i inspirativno-asocijativne snage korelacija koje ćemo uspostaviti u ovom odeljku, u delu koji sledi navodimo definicije svih ključnih pojmova koje ćemo razmatrati.

10.1. Definicije

Magnetno polje (skalarni potencijal H)

To je fizičko polje koje nastaje oko namagnetisanih tela, strujnih provodnika ili naelektrisanih čestica koje se kreću. Ono opisuje prostor u kojem magnetne sile deluju na druge pokretne naelektrisane čestice ili na magnete.

Magnetna indukcija (vektor B)

To je vektorska veličina kojom se meri jačina i pravac magnetnog polja u određenoj tački.

Magnetno polje (H) je opšti pojam za fizički fenomen.

Magnetna indukcija (B) je njegova matematička i fizička „mera“ (kao što je to npr. temperatura - mera toplotnog stanja).

Ukupna energija magnetskog polja sadržana u volumenu V je stoga :

$$U = \int_V \frac{1}{2} \cdot \frac{1}{\mu_0} \cdot \mathbf{B}^2 dV$$

gde je : U- energija magnetskog polja a dV - element volumena.

Energija magnetnog polja u induktivitetu (npr. zavojnici)

Ako kroz kalem prolazi struja I, u njegovom magnetnom polju se skladišti energija:

$$W = \frac{1}{2}LI^2$$

gde je L induktivnost kalema, I jačina struje.

Energija kondenzatora

Ukupna energija naelektrisanja u kondenzatoru je:

$$W = \frac{1}{2}CU^2$$

gde je C kapacitivnost kondenzatora, U napon između ploča kondenzatora

Gustina energije u električnom polju:

Ako gledamo prostor između ploča kondenzatora:

$$w = \frac{1}{2}\epsilon E^2$$

gde je ϵ dielektrična konstanta, E jačina električnog polja $E = U / d$; d-razmak ploča.

Ako želimo ukupnu energiju, treba integrisati ovu gustinu po zapremini kondenzatora:

$$W = \int_V w dV = \frac{1}{2}\epsilon E^2 \cdot V$$

gde je V zapremina prostora između ploča.

Rezonantna frekvencija LC kola:

$$f_r = \frac{1}{2\pi\sqrt{LC}}$$

gde je L induktivnost kalema, C kapacitivnost kondenzatora.

10.2. Analiza rada LC oscilatornog kola sa aspekta simultano-sekvencijalnih procesa

Kod toka električne struje kroz žicu ili kalem lako uočavamo "sekvencija|nost" elektriciteta (naboj teče, akumulira se, gradi), dok se magnetizam ispoljava kao trenutno prisutno polje — simultana prostorna raspodela.

Kod kondenzatora slika je malo drugačija, ali još jasnije pokazuje ovu igru "1 + x ~» 1 / x".

Evo kako:

10.2.1. Elektricitet u kondenzatoru = sekvencijalnost

Kondenzator se puni vremenom (tokom vremena) — elektron po elektron dolazi na ploču. Na jednoj ploči se gomila višak a na drugoj manjak naboja — to je proces akumulacije. U tom procesu. naponska razlika U(t) raste sekvencijalno u vremenu, zavisno od $Q = C \cdot U$. To je "1 + x" dinamika: korak, akumulacija, tok.

10.2.2. Polje između ploča = simultanost

Čim se pojavi i najmanja razlika naboja, između ploča odmah postoji električno polje $E = U/d$. To polje ne "čeka" da se kondenzator potpuno napuni — ono je istovremeno sa samim činom akumulacije. Polje je prisutno u čitavom prostoru između ploča, kao harmonična raspodela. To odgovara "1 / x" — simultana, prostorna manifestacija.

10.2.3. Zlatni presek kao balans

Kod kalema most između sekvencijalnog [struja] i simultanog (magnetno polje) je jasno - promena u vremenu generiše prostornu harmoniju.

Kod kondenzatora:

sekvencijalno: naboj se puni u vremenu (struja -> akumulacija).

simultano: polje odmah ispunjava ceo prostor između ploča.

Balans sistema je trenutak kada odnos akumuliranog naboja i trenutnog polja postaje zlatno uravnotežen - tj. kad količina energije u pločama (naboj) i u prostoru (polje) stoje u harmoniji. Matematički to se vidi u izrazima za energiju gde imamo isti izraz iz dva ugla: vreme (naboj / napon) i prostor (polje / zapremina):

$$W = \frac{1}{2}CU^2 = \frac{1}{2}\epsilon E^2 V$$

u kojem se sasvim jasno vidi jedinstvo $1 + x = 1 / X \rightarrow$ dva opisa jedne iste stvarnosti.

10.2.4. Rezime:

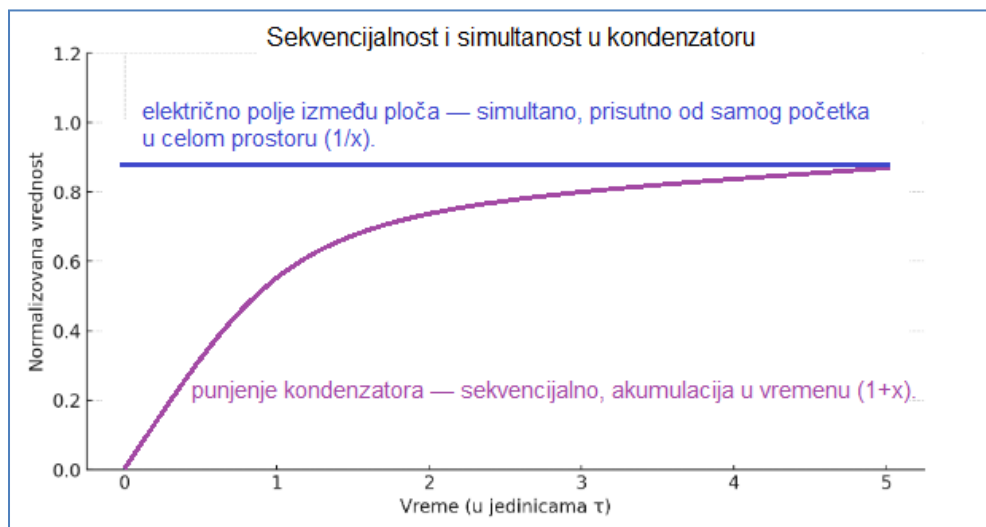
U kalemu: struja je tok (sekvencijalno), polje je magnetna simultanost.

U kondenzatoru: punjenje je tok (sekvencijalno), polje je električna simultanost.

U oba slučaja **elektricitet = proces** a **polje = trenutna prisutnost.**

Zlatni presek ($1 + x = 1 / x$) može se videti kao tačka ravnoteže između akumulacije (toka) i prisustva — kao da kaže: koliko god da “traje” punjenje, istog trena postoji cela prostorna harmonija polja.

Na grafičkom prikazu dole prikazano je punjenje kondenzatora (sekvencijalna kriva napona/struje) naspram trenutnog postojanja polja između ploča (simultana ravna površina). Tako se vidi balans: punjenje traje u vremenu, ali polje postoji odmah i svuda između ploča.

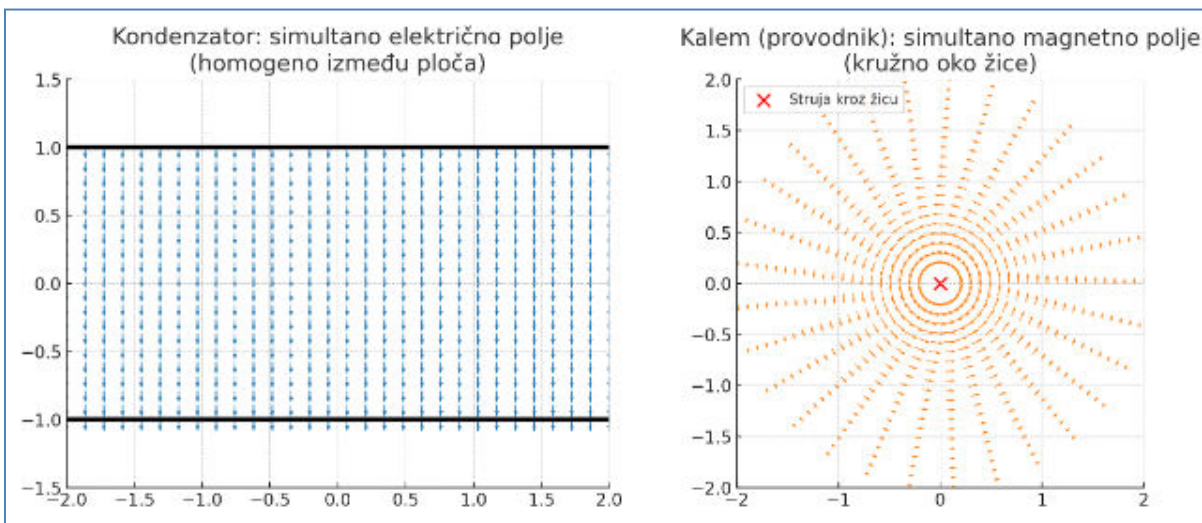

Dakle, kod kondenzatora je ravnoteža još čistija nego kod kalema: čim se pojavi makar malo naboja, energija u polju i u akumulaciji su uvek u savršenom skladu. “Most” $1 + x = 1 / x$ se ovde ne dešava samo u jednoj tački, već je stalno prisutan.

Na sledeća dva grafikona dat je izgled samog prostora između ploča kondenzatora dok se kondenzator puni iz magnetnog polja kalema:

Slika levo - električno polje između ploča je homogeno i prisutno odmah i svuda (simultano, prostorna harmonija);

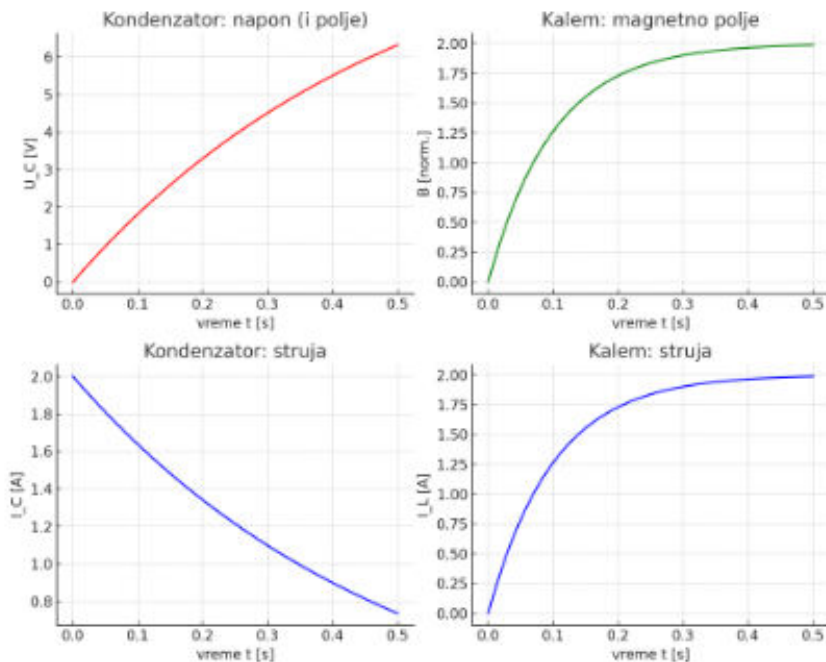
Slika desno - Kalem (provodnik): magnetno polje se prostire kružno oko žice, takode odmah i svuda (simultano u drugom domenu).

Kod kondenzatora je sekvencijalnost u akumulaciji naboja, a simultano je električno polje.

Kod kalema je sekvencijalnost u protoku struje, a simultano je magnetno polje.

Ono što može stvoriti nedoumicu je činjenica da magnetno polje kalema prati jačinu struje (I) kroz kalem dok je kod kondenzatora polje srazmerno količini naboja (Q) pri čemu je $Q = I \cdot t$. Evo uporednog prikaza:

Kondenzator (levo):

Napon (i električno polje) raste eksponencijalno do U . Struja opada eksponencijalno ka nuli.

Kalem (desno):

Struja raste eksponencijalno do $I = U / R$. Magnetno polje (proporcionalno struji) raste istim oblikom.

Ovde se lepo pokazuje komplementarnost: kod kondenzatora polje prati napon, a kod kalema polje prati struju.

Na dijagramima je sada jasno vidljivo:

Kod kondenzatora - čim priključiš napon, električno polje između ploča postoji odmah (jer nastaje čim postoji razlika potencijala). Ali da bi se ploče stvarno "napunile" nabojem (Q), mora teći struja punjenja (I), i ona teče sekvencijalno u vremenu, sve dok kondenzator ne dostigne krajnji napon (U).

Dakle: **električno polje (E) je instantno prisutno, ali njegova jačina raste kako se puni.**

Kod kalema - čim kroz provodnik poteče makar i mala struja (u prvom trenutku nakon uključivanja), oko njega se odmah (trenutno) pojavljuje magnetno polje (H). Međutim, jačina tog polja ($B = \mu \cdot H$) je proporcionalna jačini struje u datum trenutku: $B(t) \sim i(t)$. Pošto struja ne može trenutno skočiti na maksimum (jer se tome "opire" induktivnost) ni polje ne može trenutno skočiti na maksimum. Zato jačina polja "prati" oblik porasta struje - eksponencijalno.

Dakle: **magnetno polje H je instantno prisutno, ali njegova jačina prati trenutni intenzitet struje.**

Suština moguće nedoumice u pojmovima sekvencijalno / simultano je u shvatanju prostorno/vremenskih odnosa vezanih za sam početak pojave polja:

Kod kondenzatora - čim imaš napon imaš električno polje ali naboj se skuplja u vremenu.

Kod kalema - čim imaš struju (čak i beskonačno malu) imaš polje ali struja raste u vremenu.

Ako sada ponovo pogledamo gornje grafikone, vidimo da je intenzitet polja, proporcionalan količini naboja kod kondenzatora i/ili jačini struje kod kalema. Zato se oblik rasta polja poklapa sa nabojem kod kondenzatora odnosno rastom struje kod kalema.

I da zaključimo: pojava polja je simultana - polje se javi odmah a intenzitet polja je sekvencijalan - raste prema zakonu punjenja / pražnjenja.

11. Primena principa "sekvencijalno = simultano" u rezonantnom LC oscilatoru

Razmatranja koja slede su sažetak svega rečenog gde se sekvencijalnost i simultanost smenjuju u savršenoj harmoniji. Rezonantni LC oscilator je zapravo idealna "pozornica" gde se u savršenom ritmu smenjuju sekvencijalnost i simultanost, ekspanzija i kompresija "prasupstrata", elektricitet i magnetizam.

Imajući u vidu složenost procesa koji se odvijaju u LC oscilatoru rastavićemo ih na segmente:

11.1. Naizmenično punjenje i pražnjenje

Kada se kondenzator napuni, u njemu je akumulirana električna energija (sekvencijalna akumulacija naboja, simultano prisutno električno polje).

Zatim kondenzator počne da se prazni kroz kalem. Tok naboja = struja ($I = dQ/dt$), pa se u kalemu stvara magnetno polje (sekvencijalni tok, simultano prisutno magnetno polje),

11. 2. Oscilacija

Kada se kondenzator potpuno isprazni -> sva energija je sada samo u magnetnom polju kalema (odjeljak 10.2.3). Zatim magnetno polje "vraća" energiju nazad u kondenzator - kondenzator se ponovo puni, ali sa obrnutim polaritetom.

Proces se nastavlja kao savršeno klatno: električna energija <-> magnetna energija, kondenzator <-> kalem, sekvencijalnost <-> simultanost.

11.3. Zlatna harmonija ($1 + x \leftrightarrow 1 / x$)

U LC oscilatoru imamo:

Kondenzator: sekvencijalno (naboj se gomila) <-> simultano (E-polje ispunjava prostor)

Kalem: sekvencijalno (struja teče) <-> simultano (H-polje obuhvata prostor).

Most između ova dva domena jeste rezonansa: sistem stalno prelazi iz jednog oblika u drugi, ali ukupna energija ostaje ista.

To je praktična manifestacija identiteta $1 + x = 1 / x \rightarrow$ dve strane su uvek jedno isto.

11.4. Intuitivna analogija

Zamislimo gudački instrument: žica vibrira [sekvencijalno osciluje], ali oko nje postoji stalna "kupola" zvuka (simultano, u prostoru).

Tako i LC oscilator: naizmenično "svira" kroz preobražaj električnog u magnetno polje i obrnuto, stvarajući elektro-magnetnu vibraciju forme "prasupstrata" u savršenom balansu.

Prethodna rečenica se može razumeti isključivo sa aspekta drevnih znanja Sankhye i razumevanja strukture Apsolutne stvarnosti. Ključna razlika je vezana za fenomen "etra" koji je nauka izbacila na osnovu Michelson-Morley eksperimenta dok su tumačenja Sankhye zasnovana na "volumetrijskim vibracijama prasupstrata" (medijum koji čine elementarni kvanti: "Mulaprakrithi") u režimu disanja (vreme) i slaganju stacionarnih talasa po osama (3D prostor)" [2, 3, 4].

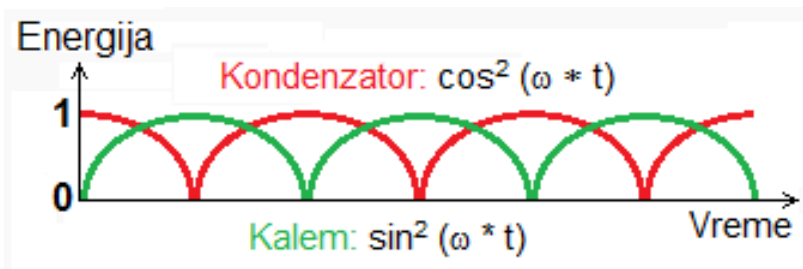
Ipak, u daljim razmatranjima zadržaćemo se na naučnim tumačenjima i pojasniti proces oscilacija energija kondenzator-kalem tokom vremena, gde ta transformacija energetske forme i njihovo smenjivanje neodoljivo podseća na "disanje" tog sistema što je potpuno analogno tumačenjima Sankhye.

Evo kako se odvija taj proces.

Energija u kondenzatoru prati oblik $\cos^2(\omega * t)$ [$\omega = 2\pi * f$; f - frekvencija, t - vreme] i počinje kao maksimalna, pa osciluje ka nuli dok prelazi u kalem.

Energija u kalemu prati oblik $\sin^2(\omega * t)$ i počinje od nule a zatim raste dok kondenzator prazni svoju energiju.

Kada je energija u kondenzatoru visoka, energija u kalemu je niska, i obrnuto. Njihov zbir je uvek 1 (normalizovan) - što pokazuje da energija samo prelazi iz jednog oblika u drugi. Opisani proces grafički izgleda ovako:

Gornja linija (talas koji kreće od maksimuma) je energija u kondenzatoru ($\cos^2$ oblik).

Donja linija (talas koji kreće od minimuma) je = energija u kalemu ($\sin^2$ oblik).

U svakoj tački zbir je konstantan (uvek = 1) jer energija samo "teče" prelazeći iz jednog oblika u drugi, menja formu ali nikad ne nestaje pri čemu je jasno izražen ritam: kad kondenzator ima maksimum, kalem je na minimumu i obrnuto.

Asocijacija na klatno je potpuna: električno polje <-> magnetno polje, sekvencijalno <-> simultano, stalno u balansu i savršenoj harmoniji.

Dakle u LC oscilatoru električno i magnetno polje se smenjuju poput disanja Brahme, univerzuma..., - električno polje udah, magnetno polje izdah - u savršenom ritmu.

Asocijacija na Večno Oscilujući Svemir (9) čiji se "mehanizam" u potpunosti poklapa sa prastarim Vedskim opisima Sveta je potpuna.

Naime, po eshatologiji hinduizma stvaranje univerzuma se objašnjava kroz interakciju *Purushe* (čiste, neaktivne svesti) i *Prakriti* (prvobitne materije ili kreativne energije). Sam čin *Brahminog* stvaranja opisuje se kao pokretanje dualističkog procesa, gde se *Purusha*, svesni princip, susreće sa *Prakriti*, aktivnom silom, što rezultuje pojavom kosmosa kroz njihovu interakciju (odjeljak 6.3.). Ovo jedinstvo generiše raznovrsne fenomene postojanja, od individualne svesti do fizičkog sveta – i obrnuto, što je predstavljeno naizmeničnim ciklusima "*Brahminog dana i noći*" i gde se ova "igra" *Purushe i Prakriti* figurativno može opisati kao "*Brahmino disanje*".

Na osnovu uočenih asocijacija u sledećem koraku možemo napraviti filozofsko – matematičku analizu kako se ovaj model LC oscilatora može posmatrati kao arhetip ritma prirode - dan/noć, udah/izdah, yin/yang ...

12. Rezonantni LC oscilator u širem, filozofsko-matematičkom okviru.

12.1. Matematička osnova

U LC oscilatoru energija stalno osciluje: $W_C = \cos^2(\omega * t) \sim W_L = \sin^2(\omega * t)$

Njihov zbir je uvek: $W_C + W_L = 1..$

To znači da ukupno jedinstvo nikad ne nestaje, već se samo menja način njegove manifestacije.

Ovaj balans podseća na identitet zlatnog preseka $1 + x = 1 / x \rightarrow$ dva lica jedne stvarnosti.

12.2. Simbolička slika

Kondenzator: akumulacija, mirovanje, potencijal $\rightarrow$ simbolički *yin* (prijemчивost, tišina).

Kalem: tok, dinamika, isijavanje $\rightarrow$ simbolički *yang* (akcija, kretanje).

Njihovo stalno smenjivanje je kao dnevno-noćni ciklus, udah - izdah, život - smrt – sve su to prirodni ritmovi univerzuma.

12.3. Harmonija u „disanju"

Kada se kondenzator puni $\rightarrow$ energija je latentna, spremna.

Kada se isprazni kroz kalem $\rightarrow$ energija postaje dinamična, polje se širi.

Onda se proces obrće kreirajući večnu harmonijsku oscilaciju što je potpuno saglasno tekstu [3]. ("Univerzum - Večni harmonijski Oscilator").

To je univerzalni princip: bilo šta što pulsira (srce, disanje, dan/noć, godišnja doba, talasi) može se svesti na ovaj obrazac.

12.4. Zlatni most

Ono što LC oscilator pokazuje nije samo "tehnička rezonansa", nego arhetipska slika ravnoteže:

Sekvencijalno <-> simultano

Električno <-> magnetno

Potencijal <-> tok

Yin <-> Yang

Zlatni presek se javlja kao matematički princip ravnoteže između tih suprotnosti - kao unutrašnja proporcija koja osigurava harmoniju.

13. Zaključak

Rezonantni LC oscilator možemo shvatiti ne samo kao elektronski sklop, nego i kao materijalnu manifestaciju iskonske pramatrice kreacije - kao model univerzalnog ritma Apsolutne Stvarnosti: sve se menja i smenjuje, ali ukupna celina ostaje uvek ista.

Ovu večnu i opšte-važeću Istinu, poznatu drevnim narodima, sistematizovao je i matematički uobličio genijalni Maharishi Kapilla [2] ali su ovu i druge drevne mudrosti, sasvim nezavisni ili inspirisani npr. vedskim spisima dosegli i drugi istraživači, tragaoci za Istinom, poput našeg Nikole Tesle koji se u svojim promišljanjima služio ne samo racionalnim, praktičnim znanjima nego i direktnim uvidima iz Akaše² služeći se Intuicijom kao “vozilom duše” za komunikaciju na “Mentalno-kauzalnom nivou” (3-ća Loka/Nebo/Plan). Sam Nikola Tesla kaže: *“Intuicija je nešto neobjašnjivo, nešto čime osećamo i naslućujemo istinu. Intuicija je nešto što je iznad znanja. Mislim da su sva velika otkrića dela intuicije”*, govorio je genije.

Direktna potvrda ovih reči je Teslino shvatanje prirode i posebno elektromagnetizma – bitno strukturno različito od klasično-naučnih tumačenja ali potpuno identično vedskim tumačenjima:

“Sva perceptibilna materija potiče od jedne neshvatljivo tanane primarne supstance koja ispunjava ceo svemir – od Akaše ili svetlosnog etra – na koju deluje živototvorna Prana ili Kreativna sila, koja uvodi u egzistenciju sve stvari i pojave u beskrajnim ciklusima. Primarna materija, naglo pokrenuta u infinitezimalno vrtloženje ogromne brzine, postaje gruba materija; kada vrtložna sila oslabi, kretanje se zaustavlja i materija iščezava, vraćajući se u oblik primarne supstance.”

Nikola Tesla, „Man's Greatest Achievement”, New York American, Jul, 6. 1930.

„Svetlost ne može biti ništa drugo do uzdužni poremećaj u etru, koji uključuje naizmenične kompresije i razređivanja. Drugim rečima, svetlost ne može biti ništa drugo do zvučni talas u etru...”

Tesla Sees Evidence Radio and Light Are Sound, New York Times, Sec. X, P. 9, c. 1, April 8, 1934

Na osnovu svega rečenog mislim da je početna ideja o sekvencijalnosti Yuga ciklusa “ovde” i simultanosti u “tamo” – potvrđena i da se može uopštiti do najvišeg nivoa tako Materijalni aspekt Apsolutne stvarnosti predstavlja sekvencijalni aspekt njegove Duhovno-simultane koncepcije zasnovane na identičnoj matrici: **$1 + x = 1 / x$!**

Na samom kraju navodim rezime svega rečenog u formi vrlo kratkog ali maštovito sažetog “meditativnog komentara”, poetsko—simboličke slike, kao mali aforizam - koji je na bazi izloženog teksta kreirala veštačka inteligencija (Chat Gpt):

**U srcu oscilatora diše kosmos.
Kondenzator čuva tišinu potencijala,
kalem širi pesmu kretanja.
Jedno udahne, drugo izdahne -
a između njih traje beskonačna harmonija,
ravnoteža u kojoj se sve menja, a ništa ne gubi ...**

14. Literatura

1. "Nauka i duhovnost", http://users.beotel.net/~gmarjanovic/Synthesis_sr.pdf
2. "Secret Of Sankhya: Acme Of Scientific Unification, G. Shrinivansan", https://archive.org/details/secretofsankhyaacmeofscientificunificationbysrinivasang_202003_594_h
3. "Univerzum – Večni harmonijski Oscilator", <http://users.beotel.net/~gmarjanovic/Univerzum.pdf>
4. "Struktura Apsolutne Stvarnosti", <http://users.beotel.net/~gmarjanovic/StrukturaRealnosti.pdf>
5. "Jedinstvo Materije i Duha", http://users.beotel.net/~gmarjanovic/Jed_Materija_Duh.pdf
6. "Vreme" kao inverzno-opozitna struktura “prostora”, <http://users.beotel.net/~gmarjanovic/VrlnvOpozStr.pdf>
7. Trodimenzionalno vreme, <http://users.beotel.net/~gmarjanovic/3dimVreme.pdf>
8. "U potrazi za čudesnim", P.D. Ouspensky, <https://www.scribd.com/doc/191632669/Uspenski-U-Potrazi-Za-Cudesnim>
9. "Model Večno Oscilujućeg Svemira", <http://users.beotel.net/~gmarjanovic/srobiden.html>

U Beogradu, 27.09.2025.g

Goran Marjanović, dipl.ing.

² Akaša je koncept iz hinduističke i drugih duhovnih tradicija koji predstavlja "Knigu života" u kojoj su zapisani svi događaji u univerzumu od njegovog postanka do danas. To je polje beskrajne univerzalne energije i svetlosti koje svemu daje život, a smatra se da sadrži energetski zapis celog univerzuma i svih njegovih verzija.